

Tabel 2. Opsummering af klassificering af myxømatøs mitralklapsygdom (MMVD) ifølge American College of Veterinary Internal Medicine (ACVIM) consensus guidelines fra 2019 samt anbefalinger for medicinsk behandling.

Anbefalinger for medicinsk behandling i forskellige sygdomsstadier		
Sygdomsstadie	Anbefalinger for behandling	Lægemedler og dosis
ACVIM A		
Prædisponerede hunde uden mitral regurgitation.	Ingen evidens for gavnlig effekt af medicinsk behandling. Årlig auskultatorisk monitorering anbefales(3).	
ACVIM B1		
Tilstedeværelse af mitral regurgitation forårsaget af MMVD men uden hjerteforstørrelse.	Ingen evidens for positiv effekt af medicinsk behandling på nuværende tidspunkt. Dog er det et område, der forskes i, da forebyggelse eller tidligt ophør af udviklingen af degenerative forandringer i mitralklappen ville være mere fordelagtig end symptomatisk behandling. Ekkokardiografisk revurdering foreslås indenfor 6-12 måneder afhængigt af skanningsresultat(3).	
ACVIM B2		
Tilstedeværelse af mitral regurgitation forårsaget af MMVD med hjerteforstørrelse men uden kliniske tegn på hjertesvigt.	På baggrund af EPIC studiet anbefales behandling med pimobendan(3,4). Ingen kliniske studier har påvist en præventiv effekt på udviklingen eller progressionen af de kliniske tegn på hjertesvigt eller en forbedret overlevelse ved brug af andre former for hjertemedicin hos hunde i denne gruppe. Der foreligger således ikke stærk evidens for en gavnlig effekt af behandling med hverken ACE-hæmmere eller spironolakton i denne gruppe hunde.	Pimobendan 0,2-0,3 mg/kg PO 2 gange dagligt (4).
ACVIM C (hjertesvigt)		
Som for ACVIM-stadie B2 men med udvikling af kliniske tegn på hjertesvigt (nuværende eller forhenværende pga. medicinsk behandling).	Flere studier har påvist en gavnlig effekt af behandling med hhv. pimobendan og ACE-hæmmer i kombination med diuretika. Der er til dato ikke publiceret studier, der evaluerer brugen af disse 3 lægemidler i kombination, men resultater fra et sådant studie forventes publiceret snarest. På trods af manglende evidens er anbefalingerne til kronisk behandling af hjertesvigt denne kombination: furosemid, pimobendan og ACE-hæmmer(3). Behandling med spironolakton anbefales af nogle kardiologer. Der findes forskellige andre lægemidler, som kan anvendes til behandling af hjertesvigt hos hund, fx digoxin og andre antiarytmika, og som anbefales i specielle og/eller komplicerede tilfælde blandt nogle kardiologer.	Furosemid justeret til lavest mulige effektive dosis, hvilket typisk er 2 mg/kg PO 2 gange dagligt). Pimobendan 0,2-0,3 mg/kg PO 2 gange dagligt (18). ACE-hæmmer Benazepril 0,5 mg/kg PO 2 gange dagligt (eller anden godkendt ACE-hæmmer i ækvivalent dosis). NB. Dette er højere dosis end anbefalet startdosis angivet i lægemidlets danske produktresumé. (Spironolakton 2 mg/kg PO 1-2 gange dagligt).
ACVIM D (refraktær hjertesvigt)		
Som for stadie C men med kliniske tegn på hjertesvigt på trods af standardbehandling anbefalet for ACVIM stadie C.	Der findes flere forskellige oversigter over anbefalinger til behandling af refraktær hjertesvigt hos hund, men der findes ingen evidens for medicinsk behandling af denne gruppe hunde. Ofte behandles disse hunde ved justering af behandling beskrevet for ACVIM stadie C, men suppleres med flere lægemidler for yderligere at lindre kliniske tegn på hjertesvigt fx lægemidler, som forbedrer blodcirkulationen, myokardiekontraktilitet eller antiarytmika, hvis arytmier opstår(3).	Ingen evidens. Behandling tilrettelægges efter patientens kliniske respons.